

Протокол

№

гр. София, 07.10.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ивайло Иванов

**ЧЛЕНОВЕ: Антония Алексова
Цветелина Гоцова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **11798** по описа за **2023** година докладвано от , и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 09:30 часа се явиха:

Касатор Х. Т. И., редовно призван, не се явява, представлява се от адв. С. И., с пълномощно по делото, както и представено в днешното съдебно заседание.

Ответник ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ИЗПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАНИЯТА“ (ГДИН), редовно призван, се представлява от юрисконсулт Л. Н. с пълномощно, представено в днешното съдебно заседание.

За Софийска градска прокуратура, редовно призвана, се явява прокурор Р..

По хода на делото

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

Прокурор Р.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за разглеждане на делото, с оглед което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА касационната жалба ведно с материалите по административното дело.

Адв. И.: Поддържам касационната жалба. Няма да соча доказателства. Нямам доказателствени искания.

Юрисконсулт Н.: Оспорвам касационната жалба. Поддържам отговора на същата. Няма да соча доказателства. Нямам доказателствени искания.

Прокурор Р.: Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ намери делото за изяснено от фактическа страна и

ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО

Адв. И.: Моля да уважите касационната жалба като основателна. На 20.05.2019 г. доверителят ми подава молба за условно предсрочно освобождаване. Същата два дни по-късно е изпратена в СГС като не е приложено личното досие на доверителя ми. На 23.05.2019 г. СГС указва на началника на затвора да представи досието, тъй като няма как да се поведе процедурата по разглеждане на молбата за условно предсрочно освобождаване. Администрацията представи личното досие след 5 месеца и 3 седмици на 11.11.2019 г. Това са фактите, които твърдим, че обективират нарушение на чл. 3 ЗИНЗС вр. чл. 3 от Европейската конвенция за правата на човека (ЕКПЧ). Европейският съд по правата на човека се е произнесъл по такъв казус по делото „K. vs. C.“, цитиран в касационната жалба, и правото на предсрочно условно освобождаване е такова по чл. 3 от ЕКПЧ, като подробно е коментирал и препоръката на Комитета на министрите от 2003.

Базирайки се на тези документи и извеждайки собствени изводи е приел и указал, че затворникът респективно процесуалният представител трябва да има достъп до процедурата по предсрочно условно освобождаване веднага, след като е направил искането. В същия смисъл са и указанията в препоръката на Комитета на министрите. При промените в ЗИНЗС бяха приети и промени в АПК и изрично каза, че промените се базират и са в унисон с препоръката на Комитета на министрите и във връзка с решението „Н. и други срещу България, в резултат на което се въведе национално компенсаторно средство за защита на нарушенията на чл. 3.

Без съмнение има стабилна практика на ЕСПЧ, че процедурата по предсрочно условно освобождаване е такава, която попада в приложното поле на чл. 3 от ЕКПЧ. България беше осъдена с решение по делото „Н. и други срещу България“ и в резултат на това беше създаден национален компенсаторен механизъм за правата по чл. 3. Ако е налице нарушение на чл. 3 от ЕКПЧ, е налице нарушение и на чл. 3 от ЗИНЗС.

Първата инстанция на Административен съд София-град (АССГ) изрично приема, че е налице незаконосъобразно бездействие по чл. 3 от ЗИНЗС, но казва няма да прилагаме презумпцията за неимуществени вреди. По тази причина касационната инстанция на АССГ отмени решението на първата и каза, че е налице съществено процесуално нарушение и поради незаконосъобразно е отхвърлен искът. С тези мотиви касационната инстанция на АССГ връща делото на първата инстанция на АССГ. Имаше опити да се бави делото и заведох иск срещу АССГ. 4 пъти ги осъдихме, което е без прецедент в съдебната практика, имаме 3 изпълнителни листа и са заплатили обезщетение над 35 хил. лева. Делото отиде в Административен съд София-област (АССО). Там не бяха гледали такова дело по ЗИНЗС. Отново се направиха опити да се бойкотира делото. Касационната жалба е подадена през 2020 г. и въпреки това първата инстанция на АССО отново проведе процедура по връчване на касационната жалба. Даде се отново възможност на администрацията да представи доказателства. Исковата претенция беше отхвърлена с абсурдните мотиви, че в чл. 3 от ЗИНЗС няма такава изрична норма, която да отвежда тази ситуация. Много добре знаете, че

изброяването е примерно. Във финалните части на чл. 3 е казано „и др. подобни действия“. АССГ се е произнасял по искове на ищеца, които въобще не са описани изрично в чл. 3, ал. 2 от ЗИНЗС.

Оплакването е от съществени процесуални нарушения на действията първата инстанция. Когато касационната инстанция върне делото, съгласно чл. 226 от АПК, указанията са задължителни за първата инстанция. В чл. 226 се казва да започне от първото незаконосъобразно действия. Това действие на първата инстанция на АССГ, е че отказа да прилага презумпцията за неимуществени вреди. Констатира нарушението, но отказва да я прилага. Дори двамата прокурори от СГП, които участваха в производство, казаха, че жалбата е основателна. Твърдим, че е основателна.

Мотивите на АССО са, че е подал няколко жалби и претенции и затруднява администрацията да представи досието. Липсата на ресурси не може да е извинение за държавата. В АССГ годишно се гледат 300-400 дела по ЗИНЗС. По всяко от тях се представя досието. Няма как точно това дело да е затруднило администрацията, а и това не е наш проблем. Това не е извинение. Нищо не е пречило да поискат за послужване делото от СГС и да го върнат. Така и стана, но след близо 6 месеца. Самата молба беше уважена, което показва, че искът е основателен. От същия състав на СГС. Няма как да спекулирам, че ако е била представена 6 месеца по-рано, молбата му е щяла да бъде отхвърлена. Нарушава се правото на процес в разумен срок, което представлява нарушение на чл. 3 от ЗИНЗС.

Първата инстанция на АССО каза, че исковата претенция трябва да бъде по ЗОДОВ чл 2б. Има категорична съдебна практика и е записано в закона, че там се ангажира отговорност за забава на съдебните органи. Администрацията не е съдебен орган. Това вече е национална практика на АС Плевен. Затова твърдя, че исковата претенция е основателна.

Относно размерите на обезщетението, в пилотното дело „А. и А. и срещу България“ и последващата практика на ЕСПЧ се казва, че размерите на обезщетенията са ниски и трябва да се коригират. Делото „Н. и други срещу България“ беше процедура под наблюдение на Комитета на министрите и там също се казва, че обезщетенията са ниски. Трябва да се присъждат адекватни обезщетения. ВКС се е произнасял по такива случаи, че за период за около 34 дена незаконно надлежаване и задържане на лишен от свобода е присъдил 3400 (три хиляди и четиристотин) лева или по 100 (сто) лева на ден. Ако видите какъв е периодът, това са 173 дни и прави над 17 000 (седемнадесет хиляди) лева. Претендирали сме почти половината сума, за да няма претенции, че ситуацията не е напълно идентична. Дори на сравнителна база обезщетението е ниско. По едно дело срещу България ЕСПЧ преди 3-4 години присъди 7500 (седем хиляди и петстотин) лева затова, че български гражданин, транссексуален, не са го регистрирали с промяна на пола. Абсурдно е да се приеме, че отразяването на промяна на пола в регистър може да предизвика по-големи тревоги и притеснения отколкото правото да излезеш на свобода, както си го поискал.

Моля да ми присъдите разноски и оспорвам правото за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Има стабилна практика на АССГ и доколкото се запознах с практиката на настоящия състав, Административен съд Перник също приема, че разноски за юрисконсултско възнаграждение не се присъждат, защото такава е уредбата.

Моля за срок за писмени бележки. Моля да ми изпратите копие от протокола на

посочения в делото имейл.

Юриисконсулт Н.: Моля да потвърдите оспорваното решение като правилно и законосъобразно. Доводите на процесуалния представител на жалбоподателя са обсъдени от предишните инстанции на АССО и АССГ. Съдът е изследвал обстойно и задълбочен фактическата обстановка и е обосновал решението си с правилни правни изводи, поради което моля да го оставите в сила. Претендирам разности за юриисконсултско възнаграждение. В полза на ГДИН. Правя възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Прокурор Р.: Смятам, че искът е основателен, но следва съдът да обърне внимание за прекомерност на искането за обезщетение. Цитираните европейска практика не го обвързват.

Адв. И. (реплика): Има конституционно решение, че практиката на ЕСПЧ е задължителна.

СЪДЪТ предоставя възможност на процесуалния представител на жалбоподателя да представи писмени бележки в 14-дневен срок от днес и обяви, че ще се произнесе с решение в срок след съвещание.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 09:48 часа.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

СЕКРЕТАР: